Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețul inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 257. Brașovŭ, Marțĭ, Mercurĭ 23 Noemvrie (5 Decemvrie) 1888.

Brașovŭ, 21 Noemvre v.

Era de prevĕḑutŭ, că afacerea Steinacker cu tóte peripețiile ei va face o adêncă impresiune asupra compatrioțilorŭ noștri sașĭ.

De douĕḑecĭ de anĭ încóce Sașii ardelenĭ urmărescŭ o politică care îi isoléză de celelalte naționalitățĭ nemaghiare. In totŭ timpulŭ acesta conducĕtorii lorŭ politicĭ s'au feritŭ de a face causă comună cu Românii, Sêrbii, Slovacii ș. a., fiindŭ condușĭ de credința deșértă, că le va fi cu putință a găsì unŭ modŭ de împăcare cu elementulŭ dela putere, unŭ așa numitŭ *modus vivendi.*

Astăḑĭ, după cele petrecute ḑilele din urmă în dietă și în camera comercială din Pesta, compatrioții noștri sașĭ parŭ a fi ajunsŭ în cele din urmă la punctulŭ de a recunósce odată adevĕrata lorŭ situațiune și de a nu-șĭ mai face nicĭ o ilusiune pentru viitorŭ.

Organulŭ de frunte alŭ partidei naționale săsescĭ „Siebenbürgisch deutsches Tageblatt“ dă espresiune într'unŭ articulŭ intitulatŭ „*in ernster Stunde*“ resentimentului, ce l'au produsŭ în sînulŭ Sașilorŭ ardelenĭ scenele din dietă și din camera comercială și industrială dela Pesta privitóre la afacerea Steinacker.

Suntŭ fórte importante și seriόse aprețiările numitei foi, așa că ne îndémnă a le lua și noi în deosebită considerare. Vomŭ schița dér, pentru aḑĭ, mai întâiu pe scurtŭ cuprinsul articulului ḑiarului „S. d. Tageblatt“.

Inainte de tóte constată organulŭ naționalŭ săsescŭ, că cunoscutele incidente potŭ avé urmărĭ politice, ba póte și nisce fatale efecte pentru viitorulŭ celŭ mai apropiatŭ alŭ poporului săsescŭ și ḑice, că datoria fiăcărui patriotŭ sasŭ este de a trage din acele întêmplărĭ cu tótă liniștea și seriositatea conclusiunile logice și necesare pentru atitudinea politică a Sasilorŭ.

In anii din urmă — continuă „Tageblatt“ — s'a făcutŭ totŭ posibilulŭ din partea partidei naționale săsescĭ și a representanțilorŭ ei, spre a croì calea pentr'o pacĭnică înțelegere cu Maghiarii. „Amŭ renunțațŭ“, ḑice „Tgbl.“, „la multe, la cari credemŭ c'avemŭ drepturĭ privilegiate în acéstă țéră, cerênd numai atâta lumină și atâta aerŭ, spre a puté esista cu onóre ca cetățenĭ ungurĭ de rassă germană.“

In acésta posițiune reservată și pacĭnică au rĕmasŭ Sașii, ḑice „Tgbl.“, și după provocațiunile ce li-s'au făcutŭ la începutulŭ anului din cealaltă tabĕră, cu scopŭ de a dovedì că nu suntŭ inimicĭ ai statului și că modestele lorŭ postulate nu stau în contraḑicere cu legile esistente, nicĭ cu interesele de viéță ale statului ungurŭ.

A venitŭ însĕ incidentulŭ Busbach-Steinacker și a turburatŭ érășĭ spiritele în dietă, carĭ s'au întorsŭ din nou în contra Sașilor, cerêndŭ o victimă. „Acésta o au“, esclamă „Tagbltt“, Edmund Steinacker e politicesce mort;“ apoi îșĭ esprimă părerea de rĕu, că în locŭ de a apĕra dreptulŭ și dreptatea purtândŭ tóte consecințele, Steinacker a preferitŭ a'șĭ salva deocamdată postulŭ și pânea. Elŭ trebuia însĕ sĕ scie, că în acea óră fatală, când șĭ-a revocatŭ vorbele sale înaintea judecătorilorŭ sĕi necruțătorĭ, era mai multŭ în jocŭ decâtŭ esistența materială a unei familii, era în jocŭ onórea partidei naționale săsescĭ.

Cum a fostŭ posibilŭ, ca vorbirea lui Steinacker sĕ producă o astfelŭ de furtună și cum va fi în viitorŭ situațiunea deputațilorŭ noștri, décă o asemenea vorbire a avutŭ asemenea neașteptate urmărĭ?

Rĕspunḑêndŭ la acéstă întrebare „Sieb. d. Tagbl.“ ḑice că Steinacker n'a constatatŭ decâtŭ unŭ faptŭ, pe care înaintea lui alțĭ deputațĭ sașĭ naționalĭ l'au accentuatŭ în modŭ încă și mai aspru; apoi încheiă așa:

„Nimĕnui nu-i este ertatŭ a presupune, că procederea severă în contra lui Steinacker va intimida pe deputații naționali săsescĭ, ca sĕ nu-șĭ împlinéscă datoriile, ce li-le prescrie programul partidei lorŭ. Căcĭ poporulŭ săsescŭ are dorințe și gravamine, pe carĭ trebue sĕ le aducă înaintea forului dietei între marginile constituției și ale legilorŭ patriei“.

„Décă însĕ acésta în viitorŭ n'ar mai fi cu putință, fără de-a ne espune la împutărĭ de denunțiațiune, de trădare de patriă și de amăgire a poporului și la nisce persecuțiunĭ pline de ură, atuncĭ va fi sositŭ momentulŭ sĕ chibsuimŭ: *décă mai este locŭ pentru representanții poporului săsescŭ în corpulŭ legislativŭ alŭ Ungariei și décă datoria mai înaltă nu demandă atuncĭ de a renunța a mai lua parte la desbaterile acelui corpŭ, în care liberulŭ cuvêntŭ alŭ representanțilorŭ poporului nostru nu mai află ascultare și pricepere.*“

„*Noi credemŭ, că acestŭ momentŭ a sositŭ deja acuma.* Pentru altă părere decâtŭ aceea representată de deputatulŭ Busbach nu mai este locŭ, precum se pare, în dietă.“

Suntŭ în adevĕrŭ seriόse conclusiunile, ce le face foia națională săséscă și de aceea vomŭ trebuì sĕ revenimŭ asupra lorŭ.

Serbarea ḑilei de 2 Decemvre n. în Brașovŭ.

Ḑiua de 20 Noemvre v. (2 Decemvre n.), *a patruḑecea aniversare a suirei pe tronŭ a Maiestății Sale Împĕratului și Regelui* nostru, a fostŭ serbată în Brașovŭ simplu, dér cu tótă solemnitatea cuvenită. Tinerimea școlară împreună cu corpulŭ profesoralŭ și cu corporațiunile administrative dela școlele centrale au luatŭ parte la serviciulŭ dumneḑeescŭ, celebratŭ în biserica s-tului Nicolae din Scheiu de către preoții I. Petricŭ și V. Voina. La sfîrșitulŭ liturgiei venerabilulŭ parochŭ și protopopŭ *Ionŭ Petricŭ* se suì pe amvonŭ și după-ce dădŭ cetire circulariului Esc. Sale d-lui Archiepiscopŭ și Metropolitŭ Mironŭ Romanulŭ, esplicà în scurte dér bine simțite cuvinte însemnătatea ḑilei. Totodată aduse la cunoscința publicului asistentŭ, că și dênsulŭ îșĭ serbéză cu acéstă ocasiune *jubileulŭ de cincĭ-ḑecĭ de anĭ,* de când funcționéză ca preotŭ la biserica S-tului Nicolae. Spre amintirea acestei frumóse coincidențe venerabilulŭ protopopŭ declară, că înființéză *o fundațiune de 1000 fl,* a cărei administrațiune o încredințéză comitetului parochialŭ dela biserica sf. Nicolae și din interesele căreia se vorŭ ajuta patru elevĭ dela școlele nóstre centrale din Brașovŭ. După vorbirea d-lui protopopŭ, întêmpinată cu „Sĕ trăiască!“, se cetì o molitvă pentru îndelunga viéță a Majestății Sale și se cântă docsologia.

După eșirea din biserică, membrii comitetului parochialŭ dela biserica sf. Nicolae împreună cu membrii eforiei școlare și ai corpului profesoralŭ, în frunte cu bĕtrânulŭ și meritatulŭ profesorŭ în pensiune Davidŭ Almășanu, se presentară la protopopulŭ jubilarŭ și-lŭ felicitară pentru serviciile aduse bisericei timpŭ așa de îndelungatŭ.

Ne asociămŭ și noi cu bucuriă la aceste felicitărĭ.

*

Estragemŭ din *discursulŭ* ce l'a ținutŭ părintele protopopŭ **Ioanŭ Petricŭ** cu ocasiunea solemnă amintită mai susŭ pasagele principale.

După ce arătà însĕmnătatea ḑilei provocându-se la cercularulŭ Escel. Sale d-lui Archiepiscopŭ și Mitropolitŭ datŭ din incidentulŭ iubileului de 40 de anĭ alŭ Maiestății Sale și după ce comunicà intențiunea sa privitóre la fundațiunea susŭ memorată de 1000 fl. păr. protopopŭ continuà asfeliu:

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Bibliotecile publice în Bucurescĭ.

Bucurescĭ, 20/XI 1888.

Cu ocasiunea petrecerii mele în Bucurescĭ am visitatŭ mai multe așeḑăminte de cultură: Teatrulŭ, museele, spitalele și bibliotecile.

Despre teatru pentru astădată nu ḑicŭ decâtŭ că îndată la intrare mĭ-a bătutŭ la ochĭ o inscripțiune de cuprinsulŭ următorŭ: *Dalmatiner Asfalt!*

Acéstă inscripțiune se află pe padimentulŭ salei de intrare și arată visitatorului, că vechile firme grecescĭ, muscălescĭ și turcescĭ, astăḑĭ s'au schimbatŭ în altele mai moderne... nemțescĭ.

Dela teatru am trecutŭ la biblioteca statului, care nu mi s'a împărutŭ de locŭ; căcĭ și ca îngrijire și ca avuțiă e multŭ rĕmasă înapoi.

Incâtŭ pentru postulŭ de bibliotecarŭ mi s'a spusŭ, că elŭ nu e decâtŭ o *sinecura* pentru aceia, carĭ au câte trei și patru funcțiunĭ și pe deasupra mai facŭ și pe *directorii de Gazete.*

Paralelŭ cu biblioteca statului se află și biblioteca Academiei române, pe care visitându-o cu deamĕruntulŭ am admiratŭ buna rênduială în care se găsesce.

Bibliotecarulŭ Academiei, distinsulŭ profesorŭ de limba și literatura română dela liceulŭ St. Sava, d. Ionŭ Bianu, a avutŭ bună-voi ța a mĕ conduce prin tóte camerile și a'mĭ arăta budgetulŭ cheltuelilorŭ făcute în scopurĭ literare.

In adevĕrŭ, din tóte câte am vĕḑutŭ și auḑitŭ potŭ sĕ afirmŭ cu deplină liniște sufletéscă, că în aceștĭ ḑece anĭ din urmă protectorulŭ literaturei române a fostŭ secretarulŭ generalŭ alŭ Academiei, d. D. Sturdza, care a condusŭ în modulŭ celŭ mai consciențiosŭ părțile materiale și intelectuale ale Academiei.

Numai grațiă simțĕmêntului naționalŭ și patrioticŭ alŭ acestui vrednicŭ bărbatŭ a pututŭ sĕ védă lumina, însemnata și nemuritórea lucrare a lui Nic. Densușanu „*Istoria Revoluțiunii lui Horia.*“

Numai acestŭ bărbatŭ a sciutŭ sĕ aprețieze meritele literare și ale altorŭ tinerĭ și distinșĭ scriitorĭ.

Despre vrednicia acestui bărbatŭ adesea îmĭ vorbea distinsulŭ etnografŭ germanŭ, d. Rudolf Bergner, dér nu'mĭ prea venea a crede, însĕ acum, fiindŭ la fața locului, am vĕḑutŭ cu ochii.

Nimenĭ n'a înțelesŭ mai bine decâtŭ d. D. Sturdza, că Românii suntŭ slabĭ *istoricĭ, geografĭ și etnografĭ* și de aceea d-sa șĭ-a pusŭ tóte silințele în a încuraja pe scriitorii noștri în acéstă ramură literară, atâtŭ de puținŭ aprețiată și chiar necunoscută de publiculŭ nostru celŭ mare pretinsŭ *cultŭ și învĕțatŭ.*

In proporțiunea în care d. D. Sturdza încuraja ca membru alŭ ministerului Brătianu pe scriitorii noștri cei mai de valóre, în aceeașĭ mĕsură îșĭ frământa capulŭ cum ar puté rĕspândi printre noi și gustulŭ de cetitŭ.

D-sa cunoscea de aprópe, ca și noi, că de o literatură națională, pe câtŭ timpŭ Românilorŭ le va lipsi gustulŭ de cetitŭ, nicĭ vorbă nu póte fi, afară numai décă Academia séu ministerulŭ Cultelorŭ nu va veni în ajutorulŭ lucrărilorŭ literare.

D. Sturdza câtŭ a fostŭ ministru de culte numai în acestŭ sensŭ a lucratŭ și stăruința sa va rĕmâné binecuvêntată; ér ca secretarŭ generalŭ alŭ Academiei a îngrijitŭ cu cea mai mare luare aminte de sporirea și cruțarea averii acestui așeḑĕmêntŭ de cultură.

Indată la venirea sa la ministerulŭ școlelorŭ a pétrunsŭ prin agera sa vedere, că e ceva putredŭ în corpulŭ dăscălescŭ, din care o sémă în locŭ sĕ lumineze pe alții, ea însășĭ nu e luminată. Gustulŭ acestora de a se lumina e totŭ atâtŭ de înapoiatŭ ca și la alțĭ muritorĭ, carĭ celŭ puținŭ nu se pretindŭ a fi *învĕțațĭ* și a avé *unŭ rolŭ conducĕtorŭ în societatea română.*

Pentru stîrpirea acestui rĕu și pentru rĕspândirea gustului de cetitŭ, d. Sturdza s'a gânditŭ, că celŭ mai bunŭ leacŭ ar fi **înființarea de bibliotecĭ modelŭ** pentru profesorĭ la liceele Mateiu Basarabŭ și St. Sava.

In acestŭ scopŭ a comandatŭ pe cheltuiala statului cele mai însemnate lucrărĭ *literare, istorice, geografice, etnografice, lexicografice și sciințifice.*

Furnisorii librarĭ germanĭ din Berlinŭ, Lipsca, Iena și Parisŭ s'au grăbitŭ a se achita cu esactitate de comandele

„De multŭ timpŭ am doritŭ înfiinţarea acestei fundaţiunĭ, mijlócele însĕ îmĭ lipsiau. De aceea, ca sĕ potŭ aduna acéstă modestă sumă, *am lăsatŭ de 5 anĭ încóce* competinţa mea în visteria bisericei spre păstrare fără nicĭ unŭ interesŭ şi astădĭ dau laudă luĭ Dumnedeu că mĭ-a ajutatŭ *a aduna cu creiţarulŭ* cu multă *trudă* şi ostenélă suma ce mai lipsia până la una miă florinĭ, şi aşa dorinţa mea ultimă de a'mĭ arăta recunoscinţa cătră bunii mei poporenĭ s'a şi împlinitŭ.“ —

„Am disŭ dorinţa ultimă, căcĭ alte dorinţe dela începutulŭ activităţei mele, de a aduce obolulŭ meu pre Altariulŭ Naţiunei, se împliniră deja demultŭ.“

„Modestia nu mĕ értă a înşira aci jertfele mele materiale şi spirituale, ce mĭ-am datŭ silinţa a-le aduce în serviciulŭ bisericei şi alŭ şcólelorŭ nóstre centrale. Ele se vorŭ înregistra, şi suntŭ deja înregistrate în analele instituţiunilorŭ nóstre de crescere.“

„Mângăerea mea este mare, căcĭ sunt în posiţiune a'mĭ împlini *dorinţa* de multŭ nutrită în pieptu'mĭ; ea este şi mai mare prin acea împrejurare, că mai am consoţĭ, carĭ cugetă şi simtŭ asemenea mie. *Aşa spre esemplu* avemŭ pe fraţii noştri din Ungaria, în *Diecesa Aradului*; aceştia, $^1/_2$ de milionŭ, carĭ compunŭ acéstă diecesă, cu acéstă ocasiune a jubileului Maiestăţii Sale s'au decisŭ a corespunde *intenţiunei* Inaltului Monarchŭ prin o faptă de eternă binefacere, adecă înfiinţarea unui fondŭ pentru ridicarea unui gimnasiu românŭ ortodoxŭ.“

Aceştĭ bunĭ creştinĭ cu simţŭ de Românŭ, sciindŭ că în tótă provincia nóstră metropolitană nu mai esistă altŭ gimnasiu ortodoxŭ românŭ decâtŭ numai celŭ din Braşovŭ, s'au decisŭ sĕ contribue fiă-care filerulŭ sĕu şi sĕ imiteze pe bravii Braşovenĭ, carĭ ridicară acestŭ palatŭ măreţŭ, care este fala Românilorŭ din tótă Monarchia nóstră. Acei bunĭ Creştinĭ se vede că suntŭ pĕtrunşĭ de acelŭ adevĕrŭ „voesce şi vei puté“! Ei suntŭ convinşĭ, că numai lumina minţei şi cultura morală religiósă înalţă pe omŭ la adevĕrata demnitate şi'lŭ conduce la bună stare pe acéstă lume, şi la fericire pe cealaltă lume: Ţinta supremă a omului.“

„Fiă ca esemplulŭ datŭ sĕ aibă mulţĭ imitatorĭ spre onórea neamului nostru românescŭ, pentru gloria Inaltului Jubilarŭ, şi spre binele şi Mărirea Patriei.“ Aminŭ.

Trăéscă Maiestatea Sa Impĕratulŭ şi Regele nostru Franciscŭ Iosifŭ I.

Austro-Ungaria şi Germania.

In dilele trecute, conţele Kalnoky a fostŭ la Budapesta, cum se dice, din două motive, şi anume:

Ântêiu ar fi cestiunea mĕsurilorŭ ce are sĕ le ia Austro-Ungaria faţă cu mişcările militare ale Rusiei. Asupra acestui punctŭ se cunoscŭ amĕrunte nouĕ. Astfelŭ infanteria corpului 12, care era în Podolia, a sositŭ la Podvolozysk în graniţă. Asemenea sosescŭ mereu cazacĭ în satele dimprejurŭ. Tóte aceste mişcărĭ de trupe suntŭ în contradicere cu ceea ce scriau foile rusescĭ şi cu ordinele anteriore, în urma cărora corpulŭ 12 avea sĕ rĕmână în guvernămêntulŭ Chievului.

Alŭ doilea motivŭ ar fi raporturile dintre Austro-Ungaria şi Germania în urma polemicei pressei şi în urma unorŭ nenţelegerĭ ivite între ambasadorulŭ Germaniei, principele Reuss şi între ministru-preşedinte austriacŭ contele Taaffe din causa programului politicŭ internŭ alŭ acestuia. Ambasadorulŭ germanŭ nu înceteză a se plânge în contra diarelorŭ austro-ungare, care vorbescŭ rĕu de Germania. Se dice, că principele Reuss s'ar fi plânsŭ directŭ monarchului ignorândŭ pe contele Kalnoky.

Din Budapesta se telegrafiază cătră „N. fr. Presse“, că campania diarelorŭ n'are nimicŭ de-a face cu politica cabinetelorŭ din Viena şi din Berlinŭ. Atenţiunea cercurilorŭ conducĕtóre e ţinută în încordare cu totulŭ de alte cestiunĭ; e o dovadă de necunóscere a stărei lucrurilorŭ, décă presenţa de deunădĭ a lui Kalnoky în Budapesta se aduce în legătură cu órecare diferenţe personale între contele Taaffe şi prinţulŭ Reuss. Mergerea ministrului de esterne la Pesta a urmăritŭ cu totulŭ alte scopurĭ, care multŭ mai nimeritŭ suntŭ a se căuta în cele ce se petrecŭ *în sudostŭ (?)*, care póte că au îndemnatŭ pe contele Kalnoky sĕ se pună în înţelegere cu politicii ungurescĭ dela cârmă.

De altă parte din Berlinŭ se scrie cătră „Pol. Corr.“ din Viena, că între raporturile dintre Germania şi Austro-Ungaria nu s'a produsŭ nicĭ o schimbare şi nicĭ diferenţe între principele Reuss şi contele Taaffe nu esistă. Dér nu se póte contesta, că opiniunea publică a Germaniei observă în timpulŭ mai nou cu óre-care nelinişte cele ce se petrecŭ în Austria, unde se vede că s'a pornitŭ cu tótă puterea o campaniă în contra Germaniei. Acestei nelinişte i s'a datŭ espresiune în diarele germane cu o lipsă de tactŭ, care e desaprobată de cercurile conducĕtóre din Berlinŭ. Dér în aceste vocĭ ale diarelorŭ nu trebue sĕ se vadă altceva, decâtŭ espresiunea simpatielorŭ poporului germanŭ pentru sórtea Germanilorŭ din Austria. In fine în Berlinŭ se vorbesce, că unele cercurĭ în Austria, care nu s'au împrietinitŭ nicĭodată cu alianţa cu Germania, îşĭ dau silinţa sĕ constrîngă pe guvernulŭ germanŭ a'şĭ da părerea asupra celorŭ ce se scriu în foile germane despre stările din Austria. Cei din Viena vorŭ puté controla mai bine îndreptăţirea acestei suposiţiunĭ şi e de speratŭ, că acéstă lucrare de sobolĭ, îndată ce se va da de urma ei, nu va mai pricinui nicĭ unŭ rĕu.

Credulŭ ligei patriotice.

Cu ocasiunea întrunirei ce liga patriotică a ţinutŭ în Parisŭ Dumineca trecută, s'a vêndutŭ Almanachulŭ ligei patriotice, alŭ cărui cuprinsŭ se compune din poesiile d-lui Deroulède şi din „cele dece poruncĭ ale ligei.“ Étă care suntŭ poruncile:

1. Sĕ urăscĭ pe Prusianŭ şi sĕ-lŭ combaţĭ cu tótă înverşunarea.
2. Sĕ despreţuescĭ pe Bismarck şi pe Wilhem d'asemenea.
3. Sĕ cerĭ înapoi Alsaţia şi Lorena.
4. Sĕ servescĭ pretutindenea ligei cu tótă credinţa.
5. Sĕ plătescĭ totdéuna cotisaţiunea în modŭ regulatŭ.
6. Sĕ facĭ abonamentŭ la organulŭ asociaţiunei „Le Drapeau“ şi sĕ-lŭ citescĭ cu interesŭ.
7. Sĕ-lŭ porţĭ pe Déroulède în inima ta ca pe unŭ frate.
8. Sĕ asculţĭ de conducĕtorĭ, cum ascultă soldatulŭ de comandantulŭ sĕu.
9. Sĕ iubescĭ scumpa ta patriă cum iubescĭ pe mama ta.
10. In fine sĕ te preparĭ pentru diua marei rĕsturnărĭ.

In discursulŭ sĕu d. Déroulède a espusŭ cum dênsulŭ în călĕtoriele sale 'a făcutŭ popularŭ numele generalului Boulanger în strĕinătate şi în specialŭ în Rusia, şi cum boulangismulŭ, cu tóte intrigile Ferryştilorŭ, dobândesce totŭ mai multŭ terenŭ. Boulangismulŭ şi liga patriotică acum suntŭ o apă; lozinca lorŭ este: „Josŭ parlamentarismulŭ. Trăiască republica naţională şi Boulanger. Scimŭ că în midloculŭ nostru s'au furişatŭ şi şpionĭ d'ai guvernului. Ducă-se acum şi sĕ spună ce dicemŭ noi aicĭ.“ Aceste cuvinte fură întrerupte prin: „Josŭ Floquet.“ D. Déroulède sfătuì însĕ pe cei de faţă sĕ nu rostéscă unŭ nume atâtŭ de murdarŭ ca alŭ lui Floquet, şi apoi a espusŭ programa de revisuire. In ce privesce liga, ea nu voesce rĕsboiulŭ, fiindŭ-că scie că, pentru ca provinciile desmembrate sĕ fiă liberate, trebue mai întêiu sĕ fiă liberată naţiunea.

Rusia şi Corea.

„Journal de St.-Pétersbourg“ desminte scirea dată de „Times“, că s'ar fi încheiatŭ între *Rusia şi Corea* unŭ tractatŭ secretŭ, prin care s'ar pune Corea sub protecţiunea rusă. Fóia ruséscă dice, că nu esistă unŭ asemenea tractatŭ, dér că Rusia şĭ-a asiguratŭ avantagele ce le are Germania şi Englitera, cărora le stau deschise trei porturĭ coreane. Şi anume, fiindŭ că comerciulŭ între Rusia şi Corea se face numai pe uscatŭ, s'a făcutŭ o schimbare între raporturile ambelorŭ ţĕrĭ, în sensulŭ ca şi comerţulŭ de pe mare sĕ aibă aceleaşĭ favorurĭ ca şi celŭ de pe uscatŭ. Noulŭ arangeamentŭ se va publica în curêndŭ.

SCIRILE DILEI.

Din Budapesta se scrie, că exdeputatulŭ *Steinacker* a plecatŭ la Sibiiu şi de acolo la Cisnădia, unde avù sĕ se presente pe Dumineca trecută la o conferenţă a alegĕtorilorŭ sĕi.

***

Unulŭ dintre şoviniştii camerei comerciale din Pesta, anume *Ludovicŭ Wolfner*, care în şedinţa plenară dela 20 l. c. a disŭ că lui Steinacker i-s'ar cuveni nu numai sĕ i-se dea peste nasŭ, ci chiar o palmă, printr'o scrisóre adresată preşedintelui camerei declară, că numai foculŭ „patriotismului l'a îndemnatŭ sĕ dică ce a disŭ, dér pe Steinacker îlŭ stiméză ca pe unŭ omŭ cinstitŭ şi de omeniă.

Unde duce şovinismulŭ ridiculŭ!

***

In 11 Noemvre n. c. s'a sfinţitŭ noua biserică românéscă din comuna *nemeşéscă* Peştişulŭ micŭ, lângă Deva. Meritulŭ ridicărei acestei bisericĭ se atribue d-lui preotŭ localŭ *Nicolau Popovicĭ*, care pe lângă ostenélă multă a dăruitŭ din alŭ sĕu şi 3200 fl. v. a.; va sĕ dică biserica din vorbă s'a ridicatŭ mai numai din contribuirile sale.

Preotŭ vrednicŭ de iubirea şi stima poporului sĕu.

***

Ministrulŭ ungurescŭ de instrucţiune a adresatŭ o ordonanţă-cerculară cătră toţĭ inspectorii de scóle, ca de aci înainte în fiecare anŭ la 15 Ianuarie sĕ-i presinte lista acelorŭ învĕţătorĭ, carĭ în casŭ de mobilisare suntŭ indispensabilĭ pentru posturile lorŭ de învĕţătorĭ.

***

Acelaşŭ ministru a adresatŭ o ordodanţă privitóre la *taxele esamenelorŭ de maturitate*. După regulamentŭ, taxa de maturitate pentru studenţii ordinarĭ e 6 fl., ér pentru privatiştĭ 12 fl., avêndŭ a se plăti din nou aceste taxe când se repeteză examenulŭ întregŭ: Se întêmplă însĕ, că unii studenţĭ, carĭ facŭ cu succesŭ esamenulŭ în scrisŭ, se înbolnăvescŭ şi numai pe la începutulŭ anului şcolarŭ viitorŭ potŭ depune esamenulŭ oralŭ. Regulamentulŭ neavêndŭ nicĭ o disposiţiune pentru astfelŭ de casarĭ, mi-

---

ce au primitŭ astfelŭ că în luna lui Martie tóte comandele erau efectuite.

Cu ocasiunea vişitei ce am făcut'o bibliotecei Statului şi Academiei, povestindu-mĭ d. Bianu acéstă împrejurare, l'am rugatŭ sĕ mĕ conducă la numitele licee spre a vedé şi a mĕ convinge despre valórea literară şi sciinţifică a opurilorŭ aduse din Germania şi Francia.

M'am dusŭ la liceulŭ S-tului Sava, unde am aflatŭ, că suntŭ instalate cărţile.

Intr'o sală mare şi luminósă am aflatŭ pe d. Teofilŭ Frâncu ocupându-se cu clasificarea şi întocmirea cărţilorŭ. D-sa mĭ-a spusŭ, că acéstă sarcină i-a fostŭ încredinţată de actualulŭ ministru alŭ învĕţămêntului, eruditulŭ literatŭ, d. T. L. Maiorescu, care urméză înainte cu opera începută.

Décă acéstă operă astădĭ e aprópe realisată, meritulŭ îi revine în aceeaşĭ proporţiune şi actualului ministru Maiorescu şi secretarilorŭ sĕi generalĭ: Laurianŭ şi St. Mihailescu, carĭ au înţelesŭ începutulŭ făcutŭ de predecesorulŭ lorŭ spre a-lŭ puté duce la unŭ salutarŭ sfêrşitŭ.

D. Frâncu după o lucrare stăruitóre de 5 sĕptĕmânĭ, în momentele fiinţii mele de faţă, era tocmai gata cu catalógele, din care am constatatŭ, că în limba germană erau 944 de volume şi în limba francesă numĕrulŭ volumelorŭ atingea totŭ cam aceeaşĭ cifră în esemplare îndoite.

Ediţiunea Tubingiană a clasicilorŭ elinĭ şi latinĭ în textŭ scolarŭ interpretativŭ şi analiticŭ va decora bibliotecile celorŭ două licee din Bucurescĭ.

Intre lucrările savanţilorŭ scriitorĭ germanĭ se găsescŭ operele lui Ranke, Mommsen, ediţiunile lui Onken, Schiller, Goethe, Herder, Wieland şi altele totŭ atâtŭ de valoróse ca şi acestea.

Intre cele francese e partea scienţifică: matematicĭ, geografii, chimii, astronomii, fórte multŭ representată. Totŭ asemenea de bine e representată şi partea *lexicografică, geografică* şi *istorică* între care figuréză *Larousse, Littré, Guizot, Thiers, Thiery, E. Reclus* şi alţii.

Rĕsfoindŭ catalogulŭ cărţilorŭ francese am datŭ şi peste două lucrărĭ eşite din condeiulŭ autorilorŭ ungurĭ şi anume: *Voiages d'un Faux Derviche* scrisă de *Vámbery* şi *de Paris à Samarkand* a dómnei *Ujfalvy*.

Dândŭ de asemenea în catalogŭ peste lucrarea etnografică a d-lui *Thouvenel* numită *Hongrie* et *Walachie* am rĕmasŭ uimitŭ cu câtă artă şi frumseţe technică suntŭ representate în tablourĭ litografice *tipurile* şi *costumele* ungurescĭ, pe când despre cele româneseĭ nu se pomenesce.

La vederea acestei cărţĭ mĭ-a venitŭ sĕ întrebŭ pe d. Frâncu, décă a trimesŭ cartea d-sale d-lui Reclus la Parisŭ, în care se dice, că tipurile şi costumele românescĭ arŭ fi înfăţişate în tablourĭ fotografice cu o deplină sinceritate şi într'o admirabilă originalitate?

D-sa mĭ-a rĕspunsŭ, că n'a pututŭ scóte din lipsa de mijlóce decâtŭ numai 70 exemplare, ér restulŭ zace tipăritŭ în podulŭ tipografiei, fiind-că fotografulŭ, care a costatŭ 3000 lei şi care mai are sĕ priméscă numai 800 lei, nu voesce sĕ-i libereze posele până la deplina achitare. Chiar şi cele 70 esemplare, pe carĭ le-a distribuitŭ în mare parte gratuitŭ, nu le-ar fi pututŭ scóte, décă nu-i veneau în ajutorŭ bărbaţĭ de inimă şi înaltŭ patriotismŭ, între carĭ mĭ-a amintitŭ pe d-nii Străjanŭ şi Tuliu Cheţanŭ dela Craiova, Perlea şi Vasile Sasu, marĭ proprietarĭ în Brăila, şi Aurelŭ Ciurea farmacistŭ în Bucurescĭ. Aceştĭ demnĭ fii ai Transilvaniei de câte orĭ e vorba de o lucrare românéscă în totdéuna suntŭ cei dintâi, carĭ o încurageză.

Prin urmare, guvernulŭ din Pesta n'avea motive sĕ opréscă întrarea acestei cărţĭ în Transilvania, fiind-că ea dela începutŭ era condamnată de indiferinţa Românilorŭ de a puté eşi la lumină din întunereculŭ podului tipografiei.

Sĕ dée Dumnedeu ca *bibliotecele model* instalate la liceele M. Basarabŭ şi şi S-tu Sava sĕ înlăture acéstă indiferenţă şi sĕ sădéscă în inimele tinerelorŭ generaţiunĭ mai multŭ gustŭ de cetitŭ decâtŭ au contimporanele nóstre clase conducĕtóre; astfelŭ, încâtŭ lucrările de valóre ale scriitorilorŭ noştri sĕ nu mai zacă róse de şórecĭ prin tipografii şi prin librării.

Intorcêndu-mĕ din Constantinopolŭ voiu rĕmâne mai multŭ timpŭ în Bucurescĭ.

La revedere. **Dr. M......**

nistrulŭ a ordonatŭ, ca în casurĭ de acestea sĕ se plătéscă din nou taxa întrégă.

***

Procesulŭ de pressă în contra generalului *Traianŭ Doda* nu se va pertracta la 5, ci în 12 Decemvre n. înaintea juriului din Aradŭ.

***

Sub titlulŭ *Crisă în România* scrie „Erdelyi Hirado“ între altele: „Corespondentulŭ nostru din România ne profeţesce o lovitură de statŭ, în urma căreia regele îşĭ va perde coróna, ér ţéra independenţa etc.“

Décă ar fi Kossuth şi Dobriţinulŭ în România, aşa ar fi. De altmintrelea aceste rêndurĭ vĕdescŭ dorinţe unguresci.

***

Se dice, că *Budapesta* peste multe a avutŭ sĕ trécă în decursulŭ timpului, dér de o „ruşine“ aşa de mare, cum e ruşinea ce-o amenință acum, încă n'a datŭ nicĭ-odată. E vorba adecă, ca firma aşa numită Hirsch sĕ transpórte la Budapesta apă de bĕutŭ din Viena. Se scie altmintrelea, că curtea imperială când se află în Budapesta nu bea, de câtŭ apă adusă din Viena. Pe viitorŭ însĕ, după cum se vorbesce, susŭ disa firmă va aduce la Budapeste cu trenulŭ apă próspĕtă din Viena în fiecare di. Aşa déră — observă „Ellenzek“ la acésta — de aci înainte Ungurii vorŭ merge la Viena chiar şi după apă, nu numai după sfaturĭ.

***

Despre învĕţătorulŭ ungurescŭ Orban Dénes din *Cluşŭ* spunŭ foile unguresci, că a bătutŭ 4 copii de i-a lăsatŭ mai morţĭ. Asemenea fapte barbare, dicŭ aceleaşĭ foi, a mai comisŭ numitulŭ învĕţătorŭ şi de altădată. „Ellenzek“ cere sĕ fiă trasŭ în cercetare disciplinară învĕţătorulŭ.

Asta trebuia de multŭ făcutŭ, décă a mai comisŭ învĕţătorulŭ asemenea fapte. Dér póte că are vr'o proptea.

***

Ministeriulŭ ungurescŭ de comerciu a trimisŭ magistratului din Cluşŭ unŭ rescriptŭ în cestiunea adausului de 20 procente la darea de spirtŭ, ce comercianţii din Cluşŭ au cerutŭ sĕ li-se dea îndĕrĕtŭ. Ministeriulŭ a favorisatŭ cererea comercianţilorŭ şi adausulŭ de dare li-s'a restituitŭ.

***

In comuna *Berginŭ*, comit. Albei inferióre, se ivescŭ de câtva timpŭ focurĭ dese, care se credŭ a fi puse. Autorităţile au luatŭ mĕsurĭ pentru descoperirea incendiatorilorŭ.

***

După protonotarulŭ din Pojunŭ, a *fostŭ suspendatŭ* din postŭ, la propunerea comitetului administrativŭ alŭ Pojunului, primarulŭ Stefanŭ Sido din Sommereiu, pentru beţiă şi alte scandalurĭ.

***

Cutremurulŭ de pămêntŭ, despre care amŭ comunicatŭ că a fostŭ la Deva şi Simeria, s'a simţitŭ puternicŭ şi în Bampotocŭ şi Chimindia.

***

Camera advocaţială din Cluşŭ face cunoscutŭ, că cu esecutarea agendelorŭ, ce le avea rĕposatulŭ advocatŭ Ladislau Leszai din Deşiu, e însărcinatŭ advocatulŭ din Deşiu Dr. Arpad Bonis.

***

Principele Bulgariei a dăruitŭ douĕ milióne de francĭ pentru înfiinţarea unei *universităţĭ naţionale bulgare în Sofia.*

Literatură.

Şcóla şi Familia, Nr. 7 dela 1 (13) Noemvre 1888 are următorulŭ cuprinsŭ: *George Moianŭ*: Şcóla de lucru de mână în Lipsca. — *Iónŭ Strĕvoiu*: Propunerea desemnului în şcóla poporală. — *Iónŭ Dariu*: Epistole despre crescerea raţională a copiilorŭ. — După *R. I. Wurst* de *e*: Invĕţămêntulŭ intuitivŭ. — *I. Dariu*: O lecţiune practică după metodulŭ analiticŭ-sinteticŭ. — *Val. Negrescu*: Mĕsurile de igienă şi tratamentulŭ difteritei. Bibliografiă.

Revista Literară, apare odată pe sĕptĕmână, în fiă-care Dumineca, în Bucuresci, sub direcţiunea D-lui *Th. M. Stoenescu.* Conţine materiele cele mai variate: Nuvele, poesii, studii literare şi economice, cronice, criticĭ, anecdote, diverse, cugetărĭ, bibliografii, sfaturĭ şi recreaţii. Are unŭ suplimentŭ pentru anunţurĭ. Are celŭ mai mare tiragiu din tóte revistele ce aparŭ în ţéră. Preţulŭ abonamentului: pe anŭ 20 lei, pe 6 lunĭ 10 lei, pe trei lunĭ 5 lei. Administraţia: Str. Biserica Eni 12. Bucuresci.

NB. Pentru a evita orĭ-ce confusiune între acéstă revistă şi altele care aparŭ în Bucuresci cu titlulŭ mai multŭ séu mai puţinŭ apropiatŭ, a se adresa totdéuna pe numele Directorului, Str. Bis. Eni 12.

Der siebenbürgische Volksfreund, Nr. 49 dela 2 Decemvre 1888 are următorulŭ cuprinsŭ: Adventlied. — An unseres Königs Jubeltag. — Fürst Georg Rakoczi I in Reps (Fortsetzung). — Franz Josef (mit Bild). — Gemeinnütziges. — Allerlei aus aller Welt. — Zahlen-Rötsel. — Marktberichte. Fóia e redigeată de Franz Herfurth şi Juliu Gross.

Intêmplări diferite.

Cărăuşŭ hoţŭ Andreiu Cândea din Felmer a vêndutŭ în têrgulŭ Braşovului douĕ cară de ovĕsŭ. La întórcerea sa în Codlea, pe când durmia, i-se furară 124 fl. Gendarmeria din Vlădenĭ căută în carulŭ cărăuşului M. Gref, totŭ din Felmer, şi află dintre banii furaţĭ încă 123 fl. ascunşĭ în saculŭ cu nutreţŭ. Gref a fostŭ predatŭ judecătoriei din Braşovŭ.

Fire ungurêscă. Ana Bischof, soţia friserului cu acelaşŭ nume din Viena, a încercatŭ sĕ taie pe bărbatu-sĕu, de care trăia despărţită, cu unŭ briciu, dér numai l'a rănitŭ greu. Tribunalulŭ din Viena a condamnat'o la doi anĭ închisóre grea.

Atentatŭ şi hoţii în Cluşiu. In dilele acestea doi sodalĭ au atacatŭ în Cluşiu pe unŭ servitorŭ de oraşŭ şi pe nevasta acestuia. Servitorulŭ însĕ se apĕră cu sabia, rănindŭ pe amêndoi atentatorii, carĭ şi cădură apoi în mâna poliţiei. Totŭ în Cluşiu s'a întêmplatŭ în nopţile trecute, că unŭ sodalŭ a fostŭ străpunsŭ pe stradă în peptŭ de unŭ trecĕtorŭ, alŭ căruia nume este încă necunoscutŭ. Incă o probă despre nesiguranţa publică a locuitorilorŭ din Cluşiu nĭ-o aduce „Erdelyi Hirado“ care spune, că dilele acestea unŭ pandurŭ orăşenescŭ a pusŭ mâna pe unŭ sodalŭ de covrigarŭ tocmai în momentulŭ, când voia sĕ-şĭ vêre mâna în busunarulŭ unui ţĕranŭ românŭ din Giarfalĕu. Pungaşulŭ fù arestatŭ.

Străpunsŭ cu baioneta. In séra de lăsatulŭ dulcelui s'a întêmplatŭ în Slîmnicŭ o bătaiă straşnică tocmai pe când o casă s'aprinsese. Gendarmii interveniră, ca sĕ pună capĕtŭ bătăii şi sĕ ducă pe ómenĭ ca s'ajute la stingerea focului. Unulŭ dintre cei carĭ se păruiau — aşa istorisescŭ foile unguresci — vrù sĕ smulgă din mână puşca unui gendarmŭ, dér din nenorocire se'nfipse în baioneta din puşcă şi cădù apoi la pămêntŭ rănitŭ de mórte. Vĕdêndŭ Românii acésta, alergară pe la casele lorŭ, se'narmară cu furcóie şi se întórseră asupra gendarmilorŭ, carĭ însĕ se retraseră încă la timpŭ. Cu mare greu putù autoritatea locală sĕ liniştéscă spiritele agitate. Bietulŭ Românŭ, care a căḑutŭ în baionetă, a muritŭ. Sĕ nu fie la mijlocŭ vr'o volniciă gendarmerêscă?

Omorŭ. In Madocea lângă Duna-Földvar s'a descoperitŭ de curêndŭ o crimă, comisă cu 13 lunĭ înainte. Bogatulŭ ţĕranŭ Janos Törgyek a fostŭ găsitŭ mort în cătunulŭ sĕu, fără sĕ sĕ dea de urma ucigaşului. Moşia ţĕranului a moştenit'o fiiu-sĕu Janos Törgyek. Acesta avù nu de multŭ certă cu nevastă-sa, o bătù, şi ea se duse la judele localŭ, căruia îi spuse, că bărbatu-sĕu 'şĭ-a omorîtŭ pe tată-sĕu, elŭ e ucigaşulŭ. Janos Törgyek a fostŭ arestatŭ şi mărturisi crima. Ucigaşulŭ fù datŭ pe mâna tribunalului din Szegszard.

Furtŭ. In Hĕrşenĭ i-s'au furatŭ lui Iosif Herszenyi doi stupĭ din grădină.

Sinucidere. Calfa de cismarŭ Anton Gaal din Cluşiu s'a împuşcatŭ din causa tratamentului celui rĕu, ce-lŭ suferea dela stăpânu-sĕu.

Atacaţĭ de lupĭ. Tinĕrulŭ Ionŭ Rusŭ din Gierfalĕu într'o séră din sĕptĕmâna trecută fù atacatŭ în drumŭ de unŭ lupŭ. Feciorulŭ înspăimêntatŭ, căcĭ n'avea la sine decâtŭ unŭ beţişorŭ de alunŭ, se urcă pe o salciă şi acolo şedù până diminéţa. Lupulŭ încă nu s'a depărtatŭ de lângă elŭ; abia diminéţa cuteză bietulŭ tinĕrŭ sĕ se scobóre din salciă, şi sĕ continue calea spre casă. Cu câteva dile mai înainte a fostŭ asemenea atacatŭ de 2 lupĭ unŭ tăietorŭ de lemne din Potfalĕu. Omulŭ scăpà suindu-se éraşĭ într'unŭ arbore, dér mai târdiu, luându-se la luptă cu lupii, îi succese a'i omorî cu securea.

CONVOCARE.

Adunarea generală anuală ordinară a Reuniunei femeilorŭ române pentru ajutorarea vĕduvelorŭ sĕrace se va ţine la 30 Noemvre a. c. st. v. în sala de desemnŭ din edificiulŭ şcólelorŭ centrale rom. ort. or. la 3 óre p. m.

Onoratele dómne membre se învită cu tótă onórea a participa la adunarea acésta, în care se va da raportulŭ anualŭ despre starea şi averea acestei reuniunĭ de binefacere.

Braşovŭ, 19 Noemvre 1888.

St. Iosifŭ, actuarŭ. *Elena G. Iónŭ*, vice-preşedintă.

Telegramă part. a „Gaz. Trans.“

Blaşiu, 4 Decemvre. Veteranulŭ şi multŭ stimatulŭ canonicŭ **Iónŭ F. Negruţiu** a încetatŭ din viéţă astă nópte la 2 óre.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 3 Decemvre. Profesorulŭ de anatomiă Lenhossek a muritŭ.

Parisŭ, 3 Decemvre. Manifestaţiunea pentru Baudin a decursŭ conformŭ programului, fără a se provoca incidente de care era temere, arătândŭ publiculŭ parisianŭ indiferenţă. Strigărĭ de „sĕ trăiască Boulanger“ s'au audiţŭ fórte singuratice.

Bruxela, 3 Decemvre. Congresulu republicanŭ ţinutŭ în Chatelet hotărî sĕ însceneze o grevă generală.

Nevers, 3 Decemvre, Boulanger a luatŭ parte la banchetulŭ, la care republicanii au pusŭ la cale contrademonstraţiunĭ. E temere de conflicte.

Berlinŭ, 4 Decemvre. Diarele anunţă, că împĕratulŭ Wilhelm nu sufere numai de o îmbolnăvire, ci că i-s'au ivitŭ éraşĭ vechile durerĭ de urechĭ. Din contră cercurile curţii asigură, că împĕratulŭ are numai guturaiu.

Bruxela, 4 Decemvre. In urma insultărei Reginei, tóte cavalcadele şi adunările pe strade suntŭ interdise.

Charleroi, 4 Decemvre. Congresulŭ lucrătorilorŭ ţinutŭ în Chatelet a hotărîtŭ sĕ se facă imediatŭ grevă generală.

Belgrad, 4 Decemvre. Alegerile de delegaţĭ, carĭ sĕ alégă apoi deputaţĭ pentru Scupcină, au începutŭ. E probabilŭ, că radicalii, carĭ cu ocasiunea alegerilorŭ de deunădĭ, ceau fostŭ anulate, s'au făcutŭ prin agitaţiunile lorŭ vinovaţĭ de acte ilegale, vorŭ fi graţiaţĭ.

NECROLOGŬ.

Subsemnaţii cu inima frântă de durere anunţămŭ încetarea din viéţă a multŭ iubitului şi neuitatului nostru:

Mircea Vasiliu Stănescu.

advocatŭ, membru alŭ congresului naţionalŭ-bisericescŭ, membru în representanţa municipiului Aradŭ, membru alŭ direcţiunei institutului „Victoria“, directorŭ alŭ „Associaţiunei de sporŭ şi ajutorŭ din Aradŭ, preşedinte alŭ Societăţii „Progresulŭ“, subcomandantŭ alŭ Societăţii pompierilorŭ etc.,

carea s'a întêmplatŭ adĭ la 12 óre din di, după unŭ morbŭ scurtŭ în anulŭ 47 alŭ laboriósei sale vieţĭ şi 22 alŭ fericitei sale căsĕtorii.

Rĕmăşiţele pămêntesci ale defunctului se vorŭ aşeda spre odihnă eternă Dumineca în 2 Decemvre st. n. a. c. la 3 ore p. m. după ritulŭ bisericei gr.-orientale.

Sĕ-i fiă ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Aradŭ, 30 Noemvre st. n. 1888.

Vĕd. *Elisa Stănescu* născ. *Machi-Versiganŭ*, soţie; *Iosifŭ Stănescu*, frate; *Teodorŭ Rada*, *Dimitrie Măcinicŭ*, cumnaţĭ; *Paulina Stănescu* născ. *Carl*, *Anna Macinicŭ*, născ. *Versiganŭ*, cumnate; *Lucreţia Rada*, *Liviu Rada*, *Silvia Rada*, *Virgilia Rada*, *Virgiliu Rada*, nepoţĭ.

Unŭ asemenea necrologŭ amŭ primitŭ şi din partea direcţiunei Institutului de creditŭ „Victoria“ din Aradŭ.

*

Paulŭ Dunca de Sajo,

consiliarŭ gubernialŭ regescŭ în pensiune, membru fundatorŭ alŭ „Associaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“, precum şi membru ordinarŭ alŭ comitetului „Associaţiunei“ dela înfiinţarea ei până în presentŭ, fostŭ membrn alŭ senatului imperialŭ şi fostŭ deputatŭ dietalŭ, preşedinte alŭ comitetului parochialŭ alŭ bisericei gr.-cat. din Sibiiu, membru alŭ comisiunii comitatense şi alŭ consiliului cetăţenescŭ etc. etc.

după unŭ serviciu de statŭ activŭ şi conscienţiosŭ de peste 42 anĭ, în alŭ 89-lea anŭ alŭ etăţii sale, în urma unui morb de 14 dile, astădĭ la 3 óre diminéţa, fiindŭ împărtăşitŭ cu Sfintele Taine, şĭ-a datŭ nobilulŭ sufletŭ în mânile Creatorului.

Rĕmăşiţele pămêntesci ale scumpului şi neuitatului decedatŭ se vorŭ transporta Lunĭ, în 3 Decemvre a. c. n. la 2 óre după amédŭ din casa sa propriă, strada Cisnădiei Nr. 2, în cimiterulŭ din suburbiulŭ Iosefinŭ (pórta Cisnădiei) spre rĕpausŭ eternŭ.

Cuprinşĭ de adêncă durere aducemŭ acéstă durerósă şi tristă scire la cunoscinţa tuturorŭ consângenilorŭ, amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ decedatului în Domnulŭ.

Sibiiu, în 1 Decemvre 1888 st. n.

Iosefina Pascovics născ. Dunca de Sajo, Anna Dunca de Sajo, ca fiice. Emilŭ Pascovics, Eugenŭ Pascovics ca nepoţĭ. Luisa Dunca de Sajo, ca nepótă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 3 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românesci	Cump.	9.18	Vênd.	9.20
Argintŭ românescŭ .	„	9.10	„	9.15
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.65	„	9.67
Lire turcesci . . .	„	10.92	„	10.95
Imperialĭ	„	9.92	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusesci	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.60
Renta de hârtiă 5%	91.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	117.—
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Bonurĭ croato-slavone	99.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	132.35
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.75
Renta de hârtiă austriacă	81.90
Renta de argintŭ austriacă	82.40
Renta de aurŭ austriacă	109.55
Losurĭ din 1860	139.70
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	876.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	300.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	303.60
Galbenĭ împĕrătesci	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.65
Mărcĭ 100 împ. germane	59.70
Londra 10 Livres sterlinge	121.85

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 oră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.

A. Plecarea postelorŭ.

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 m. după amedĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amedĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 oră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amedĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ